

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 6112 van 22 januari 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Indiase nationaliteit op 17 oktober 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van 11 september 2007 waarbij de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer drie maanden, ingediend op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 11 december 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2008 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

- 1.1. Verzoeker diende op 31 maart 2003 een asielaanvraag in bij de Belgische overheid.
- 1.2. Deze asielaanvraag werd in eerste instantie onontvankelijk bevonden bij beslissing van de gemachtigde van de Minister van 31 maart 2003.
- 1.3. Op 28 juni 2005 bevestigde de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in dringend beroep de in punt 1.2. vermelde beslissing.
- 1.4. Tegen de in punt 1.3. vermelde beslissing diende verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad van State dat bij arrest van 9 september 2005 verworpen werd.
- 1.5. Verzoeker diende op 18 mei 2004 een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9, derde lid (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).
- 1.6. Door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken werd op 9 mei 2007 beslist deze aanvraag onontvankelijk te verklaren.
- 1.7. Verzoeker diende op 19 juni 2007 een aanvraag in om machtiging tot verblijf conform artikel 9 bis van de vreemdelingenwet.
- 1.8. Door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken werd deze aanvraag op 11 september 2007 onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd verzoeker ter kennis gebracht op 22 september 2007.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

- 2.1. Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het verzoekschrift op, daar het artikel 39/69 van de vreemdelingenwet op straffe van nietigheid voorschrijft dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen (artikel 39/69, §1, 4°, van de vreemdelingenwet). Verweerder preciseert dat verzoeker nagelaten heeft aan te geven welke feiten aanleiding hebben gegeven tot de in casu bestreden beslissing en dat hij in gebreke blijft om een voldoende duidelijke omschrijving te geven van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de in casu bestreden beslissing werd geschonden.
- 2.2. De in artikel 39/69, §1, van de voormelde wet van 15 december 1980, op straffe van nietigheid voorgeschreven vermeldingen van een verzoekschrift, dienen ervoor te zorgen dat de procesgang op een vlotte wijze gebeurt en dat de verwerende partij zijn rechten van verdediging naar behoren kan uitvoeren. Dit maakt dat sommige van deze vermeldingen gelet op het doel ervan enigszins soepel kunnen worden geïnterpreteerd in die zin dat de minste miskennis of verzuim ervan niet tot de nietigheid van het beroep moet leiden en dat het dus relatieve nietigheden betreffen en geen absolute nietigheden.
- 2.3. De ratio legis van de uiteenzetting van de feiten, voorgeschreven door artikel 39/69, §1, van de bovenvermelde wet van 15 december 1980, is het recht van verdediging vrijwaren van

de verwerende partij. Die rechten van verdediging zijn geschonden indien de verzoekende partij niet aanwijst welke van de haar bekende feiten zij relevant acht ter ondersteuning van haar annulatieberoep. Door de verwijzing van verzoeker naar de bestreden beslissing is verweerder voldoende op de hoogte van de feiten. Het heeft verweerder alleszins niet verhinderd een verweernota op te stellen. De rechten van verdediging werden derhalve op dit vlak niet geschonden.

2.4. Uit het verzoekschrift blijkt dat op een summiere doch duidelijke wijze de schending aangevoerd wordt van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet.

De exceptie wordt derhalve verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 19/06/2007 werd ingediend door (...):

In toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15/09/2006.

(...)

3.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van *“artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 zoals gewijzigd door artikel 4 van de wet van 15 september 2006, de beginselen van behoorlijk bestuur, de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

3.2. Verzoeker preciseert het als volgt in zijn verzoekschrift: *“ Dat de aanvraag onontvankelijk werd verklaard enkel omdat geen kopie van een internationaal erkend paspoort, van een gelijkgestelde reistitel of van een nationale identiteitskaart was voorgelegd; dat verzoeker door omstandigheden onafhankelijk van zijn wil in de onmogelijkheid verkeerde zulke documenten voor te leggen; dat hij zijn land van herkomst immers om politieke redenen is ontvlucht; dat hij daarom niet kan rekenen op de medewerking van de Indische vertegenwoordiging in het buitenland.”*

3.3. Artikel 9 bis, §1, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- *de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van , gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard:*
- *de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot. ”*

3.4. De Raad stelt vast dat de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers aanvraag op grond van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet niet vergezeld was van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde, steun vindt in het administratief dossier. Het feit dat verzoeker in zijn verzoekschrift de reden aangeeft waarom hij in zich in de onmogelijkheid bevindt om een identiteitsdocument over te maken kan het gegeven niet rechtzetten dat hij nagelaten heeft dit te specificeren in zijn op grond van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet ingediende aanvraag. Ten overvloede wijst de Raad erop dat het administratief dossier leert dat verzoeker evenmin onder de eerste in artikel 9 bis, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet vermelde uitzonderingsbepaling valt die een vreemdeling vrijstelt van het overmaken van een identiteitsdocument, gezien zijn asielaanvraag finaal afgewezen werd in het arrest nr. 148.704 van 9 september 2005 gewezen door de Raad Van State.

Voor zover het enig middel de schending opwerpt van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet is het middel ongegrond.

3.5. Voor zover het enig middel de schending opwerpt van “*de beginselen van behoorlijk bestuur, de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel*”, is het middel onontvankelijk aangezien verzoeker niet preciseert op welke wijze voormelde beginselen geschonden zijn. Verzoeker mag dan wel in zijn repliekmemoire terecht beweren dat bovenstaande beginselen tot het Belgische positieve recht behoren, de loutere vermelding van deze beginselen, zonder enige duiding eromtrent, volstaat niet om ze nuttig op te werpen als middel.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA.